

לוי, משה

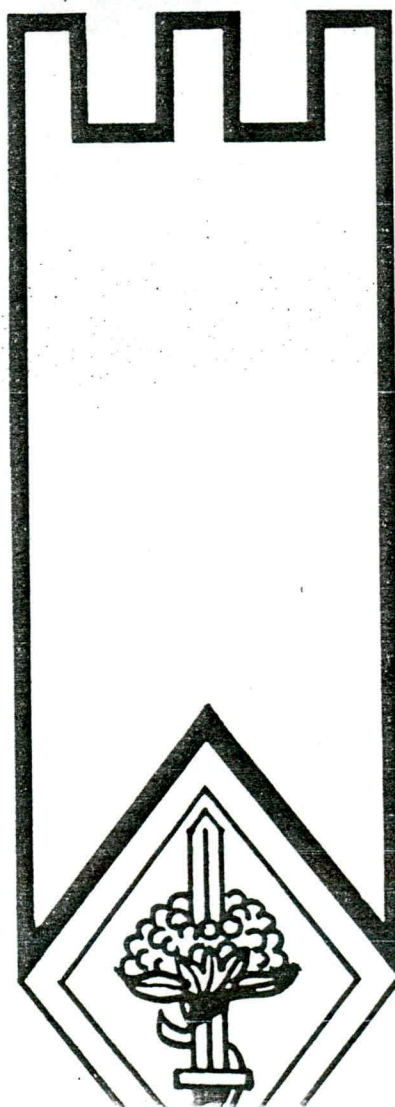
משה (ג'ימ), בן פלורה ושלום, נולד ביום כ"ז באדר תש"ב (16.3.1942) בטנג'יר שבמרוקו, ועלה ארצה עם משפחתו בשנת 1962. הוא למד בבית-ספר יסודי במרוקו, ואחר-כך למד שנתיים בבית-ספר תיכון וסיים את לימודיו בבית-ספר תיכון-מקצועי בראבט שבמרוקו, במגמה של סרטוט בניין. לאחר שסיים את לימודיו, עבד במשך שנתיים כסרטוט בניין. אחרי שעלה ארצה עם משפחתו, שהשתקעה בירושלים, עבד במקצועו אצל אדריכלים שונים וגם במחלקת מהנדס העיר ירושלים. כמו-כן עבד בתכנון בניין הכנסת ובאוניברסיטה העברית. ב-1965 החל משה לעבוד כמורה לסרטוט בניין בבית-הספר התיכון-מקצועי, ב"בית אלישבע", והיה הראשון שפיתח את המגמה לסרטוט בניין בבית-הספר ואף תרם רבות לקידומה. הוא סייע לתלמידות גם לאחר שסיימו את לימודיהן, ובעזרת קשריו עם אנשי המקצוע מצא להן מקומות עבודה. כן ייצג את בית-הספר בכינוס השנתי שנערך בכפר-ויתקין. משה אהב לצייר ולנגן בהרמוניקה. הוא היה חובב ספורט ועסק בשחייה, ובעיקר בחתירה במשטים. אף-על-פי שלא למד אדריכלות ולא היה אדריכל לפי תוארו, תכנן כמה וכמה וילות יפות במבשרת ציון, בית-ספר בן עשק כיתות בקסטל, וילה של סגן ראש העיר לשעבר, ועוד. הוא אהב מאוד טיולים ומסעות, ובכל יום חופשה היה יוצא עם אשתו ובניו לטיולים ולבילוי בחיק הטבע. אוהב חיים היה, וניחן בחוש הומור נפלא ובכישרון לספר בדיחות. תמיד מוכן היה לעזור לזולת ומעולם לא ציפה לתמורה. מטבעו היה פעיל מאוד, מלא מרץ ותבונה, השתדל לנצל כל רגע, ידע לעבוד קשה והיה מתמיד בכל מה שעשה. כשהתגורר בשיכון לזוגות צעירים בתלפיות היה חבר בועד השכונה, וכשעברה משפחתו לנווה יעקב, נבחר לשמש יושב-ראש של ועד בניין מגוריו. משה היה בן, בעל ראב לדוגמה. הוא דאג מאוד להוריו, היה מסור לאשתו, ואף-על-פי שהיה עסוק מאוד, תמיד מצא זמן להקדיש לבניו.

משה גויס לצה"ל בסוף נובמבר 1967. בגלל גילו ומצבו המשפחתי שוחרר מהשירות הסדיר, לאחר אימון בסיסי של שלושה חודשים, והוצב לשירות מילואים כרובאי בגדוד חיל-רגלים.

כשפרצה מלחמת יום הכיפורים, עשה משה בשירות מילואים במעוז "אורקל". מחמת עצמת התקפות המצרים נאלצו מגיני המעוז לנטוש את המעוז ביום הראשון למלחמה. בעת הנסיגה, ביום י' בתשרי תשל"ד (6.10.1973), יצא משה לסיור בזחל"ם על ציר "אשר", בין "אורקל" ל"לחצנית". הזחל"ם נתקל במארב של חיילים מצרים ובחילופי האש נפגע משה ונהרג. הוא זוהה רק כעבור שלושה חודשים והובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בהר-הרצל. השאיר אחריו אישה ושני בנים, אם, שני אחים ואחות. לאחר נופלו הועלה לדרגת רב-טוראי.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקד היחידה: "משה לחם בגבורה רבה. מצאנו בו תכונות של אדם ולוחם למופת".

הספרייה בבית-הספר התיכון-מקצועי ב"בית אלישבע" בירושלים נקראת על-שמו.

רב"ט
לוי משה ז"ל
בן שלום ופלורה
נולד במרוקו, 1942
עלה לישראל בשנת 1962
נפל במיתחם אורקל
ליד תעלת-סואץ
הניח אשה — סוזי
ושני בנים — שרלי ונאור

